

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET SPOOK VAN ARMAND WALGRAEVE

Toneelspel door

GASTON GHEUENS

1880

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1986

(N° 1597)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1986 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Personen :

=====

Annie Walgraeve	30,
Armand Walgraeve	32,
Betty Van Opstal	30,
Bert Van Opstal	35,
Frank Tiebos	35.

o
o . o

Decor :

=====

Het toneel stelt de living voor in het appartement van Annie.

Het is een vetrek met achteraan, een beetje naar jardin toe een grote open haard (die niet hoeft te kunnen branden).

Vóór de haard staan twee hoge fauteuils, waarvan er één ZO opgesteld is, dat Armand er (in kleermakerszit) kan inzitten zonder dat de zaal er erg in heeft, tot hij zich manifesteert.

Verder is er een "eethoek" met een ronde tafel en een paar stoelen, een buffetkast tegen de wand jardin.

De cour-"helpt" wordt bezet door een salongarnituur: een sofa, een tafeltje, een paar zeteltjes en tegen de muur cour een vitrienkast.

Er zijn drie in/uitgangen: achteraan cour, te bereiken via een pratikabel van een paar treden is de ingang deur.

Vooraan cour is de deur naar de keuken.

Vooraan jardin is de deur naar de rest van het appartement.

o
o . o

ERRATUM : De paginering springt van 32 op 34; de tekst is echter volledig.

1.

EERSTE BEDRIJF.

=====

Bij het opgaan van het doek is het toneel verlaten, maar Annie en Betty komen ogenblikkelijk op, achteraan cour.

Annie draagt zwarte rouwkleren: zwart tailleur waaronder een witte bloeze, een zwarte hoed met sluier.

Betty is in een donkergrijs mantelpakje, waaronder een witte bloeze.

Ze komen thuis van de begrafenis van Annie's echtgenoot.

Annie (loopt vooraan, schopt meteen haar schoenen uit, met een zichtbare en hoorbare opluchting)
Choooo, is me DAT een opluchting!

Betty Doen ze pijn?

Annie 't Is een complete marteling geweest. (ze zet zich in een van de kleine fauteuils, trekt één voet op de knie van het ander been, masseert haar voet knedend, heeft daar een soort van gelukzalig pijngevoel bij) Uooh... Ik durfde ze niet uitdoen onder tafel uit angst ze niet weer aan te krijgen.

Betty Nieuwe schoentjes kunnen pijnlijk zijn, ja.

Annie (verwisselt voet op knie, masseert verder) Dit zijn de pijnlijkste die ik ooit gehad heb..Ze zijn anders OOK van Lapidus. Zelfde model als de bruine die ik verleden jaar in Frankrijk kocht. DIE zitten me alsof ze speciaal voor mijn voeten gemaakt zijn...Ik denk niet dat ik DEZE nog ooit zal kunnen aandoen!?

Betty Je kan die wel wat laten rekken, hoor..Of er nat kran-
tepapier insteken en ze ZO een nacht laten staan.

Annie Er moet in ieder geval IETS met gebeuren...(ze haalt diep adem, zet hoed en sluier af, zucht) Zoals met veel anders, hier...

Betty Ja..Zover ben je dan.

Annie (legt hoedje op salontafeltje) Welbedankt voor alles,
Betty.

Betty Graag gedaan, Annie, dat weet je toch!? We zijn burens
en vrienden voor iets.

Annie Toch, toch...Bedank vooral Bert nog maar eens.

Betty Je begrijpt toch dat die onmiddellijk na de dienst naar
zijn werk moest, hé?

Annie Jaja.

Betty Hij had graag een dag vakantie opgenomen, maar ze kon-
den hem uitgerekend vandaag niet missen. Iemand zijn
zoon trouwt vandaag en DAT lag dus al van veel vroeger
vast.

Annie 't Is niets, Betty. Hij zou NU toch niet veel meer
kunnen doen.

2.

- Betty Hij was er toch het hart van in.
- Annie Hij heeft gedaan wat er te doen was. Ik weet echt niet hoe ik deze week zou doorgekomen zijn, als ik jullie niet had gehad?
- Betty Dan had je je plan getrokken.
- Annie Dat geloof ik nooit.
- Betty Jawel. Het is geweldig wat een mens kan presteren als het werkelijk moet.
- Annie Ik niet.
- Betty Jij net zo goed als iemand anders.
- Annie (schudt het hoofd) Dat is het enige dat ik Armand soms verweten heb: dat hij me zo volledig afhankelijk van hem gemaakt heeft op bijna alle gebied. Ik weet van niks eigenlijk...
- Betty Op financieel gebied, bedoel je? (wacht niet) Daar weet ik ook nog niet téveel van.
- Annie Ik heb nooit geweten hoeveel hij verdiende, of hoeveel hij spaarde, in obligaties belegde, of op zijn bankrekening liet staan...
- Betty Hopelijk niet teveel, of je moet er successierechten op betalen.
- Annie DAT weet ik. Hij heeft me op het einde nog een spoedcursusje gegeven. Ik heb het meeste opgehaald.
- Betty (met een grimasje) Dat is zowat het lot van vrouwen die met intelligente mannen getrouwd zijn, vrees ik. Die zijn van nature uit dominant...
- Annie En je laten domineren is makkelijk.
- Betty Bert is ook zo iemand: hij weet alles, hij kent alles.
- Annie En je laat alles op hem afgaan.
- Betty Niet dat hij de huishoudkas bestiert, hoor, maar ik weet ook niet hoe onze financiën er precies uitzien.
- Annie Dat was bij ons ook zo: ik kon cheques trekken zoveel ik wou en wanneer ik wou, maar..eh..eigenlijk wist ik alleen maar dat er altijd genoeg geld op de rekening stond.
- Betty Ergens is het natuurlijk onze eigen schuld.
- Annie NU zit ik een beetje met de gebroken potten.
- Betty ZO gebroken zullen ze toch wel niet zijn? En ik zeg het: nu je't zelf zal MOETEN beredderen zal je't wel kunnen.
- Annie Ik hoop het.

3.

- Betty En je kan altijd op Bert rekenen.
- Annie (knikt beamend, mistroostig) Ik vrees dat ik het nooit écht gewoon zal worden, Annie...Weduwe zijn, bedoel ik. Er voortaan helemaal alleen voorstaan...
- Betty Je bent er nog veel te jong voor, neem me niet kwalijk.
- Annie De maakt me zo bitter..Waarom, hé!? Waarom moet hij op tweeëndertig jaar gaan, terwijl er zoveel op tachtig, negentig jaar nog enkel plant zitten te zijn, ergens?
- Betty (knikkend) En tot last dienen van iedereen, je hebt gelijk. Op DAT punt is het niet rechtvaardig in het leven, al zeggen ze dan wel dat iederéén moet gaan...
- Annie Als het nu nog een ongeval was geweest, dan zou je kunnen zeggen: ik heb tegenslag gehad..Maar kanker, verdraaid? Op DIE leeftijd..(ze schudt het hoofd, trekt een grimas vol zelfbeklag) Dat is zo flagrant niet-alles-gekregen-hebben, waar je eigenlijk recht op zou moeten hebben als ze je laten geboren worden.
- Betty Volgens de statistieken zeker, ja.
- Annie Het is ronduit wraakroepend, Betty.
- Betty Het is inderdaad niet eerlijk..Dat hoorde ik regelmatig daarnet, bij de uitvaart..En je hebt het gemerkt: niemand is beginnen borrelen.
- Annie Gelukkig.
- Betty Ik vind dat ook altijd intriest.
- Annie En het blijft niet bij drinken: na een poosje beginnen ze moppen te tappen en te lachen...Dat zou ik in DIT geval niet verdragen hebben.
- Betty Niemand...Alhoewel het doorgaans wel het realistisch teken is, dat we eraan moeten denken dat het leven voor de overblijvenden gewoon voortgaat.
- Annie Ze beginnen er wat snel mee.
- Betty Bedoeling is dat je je realiseert...neem me niet kwalijk Annie, dat je je'r zo snel mogelijk moet zien overheen te zetten.
- Annie Dat is makkelijk gezegd!
- Betty Wat gebeurd is, is ten enenmale onomkeerbaar.
- Annie IK zal er nooit overheen raken.
- Betty Hoe jonger je bent, hoe moeilijker het aanvankelijk schijnt, daar kan ik inkomen.
- Annie (staat zuchtend recht) 't Is geen kwestie van schijnen..Maar nu je'r mij aan doen denken hebt; jij trek in een borrel?
- Betty Dank je wel, neen!

4.

Annie Komop, zeg, doe het voor mij!? Er is niks zo zielig als alleen moeten drinken..En ik heb het nodig!

Betty Goed, dan?

Annie Een cognacje? Of iets anders?

Betty Dat is nogal sterk voor mij...Heb je Martini?

Annie (trekt de vitrienkast open) Rode, of witte?

Betty Dat is om het even. Geef maar witte?

Annie (neemt glazen uit de kast, zet ze op het salontafeltje, haalt flessen, giet een scheut Martini in één glas en een scheut cognac in een ander)

Betty DAT lost niks op, dat weet je toch?

Annie Ik zal mijn leed niet verdrinken in een zee van alcohol, wees gerust..Moet je ijs?

Betty Liever niet: ik ben niet zo voor koud...(ze neemt het glas aan) Dank je: ik zit verdraaid NOG altijd met die kiltand!

Annie Daar moet je mee naar de tandarts. Tandpijn gaat niet over, dat weet je toch?

Betty (verontwaardigd) Ik BEN ervoor geweest: vier, vijf keren. Het heeft me zes, zeventuizend frank gekost: hij heeft van alles gedaan..Vooral de zenuw gedood in een verkeerde tand!

Annie Dat is ook een schande, dat je daar geen verhaal tegen hebt.

Betty Ik ga terug. Ik zal zeggen: vooruit, je bent er helemaal naast geweest, maak je fout goed en ik betaal je niks!

Annie (speels, glimlachend) Dan behandelt hij je zonder verdooving en waar sta je dan...(ze heft haar glas op met een vage geste) Op een heel grauwe, onzekere toekomst dan maar...(ze drinkt een flinke slok, slikt door, moet ervan proesten en hijgen)
Whaaa...whooo....Pffff...

Betty Pasop, zeg, je neemt nogal een slok!?

Annie Pfff..whooo..Ja, ik heb me wat vergist..Pfff...Maar het begint al meteen lekker aan te voelen, nu...

Betty ZO snel? (neemt een klein nipje van haar drank)

Annie Waarschijnlijk omdat ik het écht nodig had...(kijkt Betty droefgeestig aan) Ik meen dat, hoor, als ik zeg dat ik vrees dat ik hier nooit overteen zal raken ...

Betty Het is normaal dat je dat nu denkt. Maar als je weer naar je werk gaat...(glimlacht bemoedigend) Nog een geluk dat je een baan hebt!?

Annie Misschien wel? Op tweeëndertig krijg je niet zo'n verschrikkelijk pensioen..

5.

Betty Ik bedoel het niet op het financieel vlak. Ik wil zeggen: dan zal je je wat kunnen verstrooien..In een totaal andere omgeving komen, je zinnen verzetten...

Annie Denk je dat?

Betty Ja...Annie, je zal er naartoe moeten werken! Dat MOET!

Annie Denk je?

Betty Er is iets dat mij geweldig verontrust!

Annie (defensief) Op welk gebied?

Betty Beseef je zélf, dat je geen traan gelaten hebt? Niet bij de begrafenis, vanmorgen, maar ook de voorbije dagen niet!?

Annie (neemt een sipje van de cognac, trekt weer een grimas) Whaaa...(ze kijkt Betty aan) Ik heb geen tranen meer, DAT is de reden..Ik ben al een half jaar aan het huilen, van toen dokter Mets het ons zei.

Betty Dat is het nadeel van een dokter die ronduit spreekt.

Annie Armand wou weten wat hem écht scheelde.

Betty Ja...En hij zou zich niet met een kluitje in het riet hebben laten sturen...

Annie (bewonderend) DAT moet ik zeggen: hij heeft het manmoedig gedragen...

Betty Het was inderdaad niet aan hem te zien.

Annie En wat moet er niet in zijn binnenste zijn omgegaan, toen we onze gebruikelijke partys hielden. Jullie hebben het nooit gemerkt, wel?

Betty Het was als een donderslag bij heldere hemel, toen hij het zei, verleden week.

Annie Hij heeft nog een groot geluk gehad, dat het dan ineens zo vlug gegaan is...(schudt meewarig het hoofd)

Betty Annie, neem me niet kwalijk, maar nu denk ik toch werkelijk dat DIT uitgerekend gedachten zijn, die je beter niet denkt!?

Annie Ik bevind me momenteel in een toestand waarin mijn gedachten mij dirigeren, en niet omgekeerd.

Betty Hopelijk betert dat wel...Dààrom zeg ik het van je job. Van kunnen je gedachten vanzelf een andere richting zoeken. Wanneer begin je weer? Morgen?

Annie Volgende maandag pas. Ik heb de hele week gekregen.

Betty Van heb je nog wel een paar kwaje, solitaire dagen door te bijten...

Annie Ik zou NU nog niemand van de zaak onder ogen durven komen...

6.

- Annie (haalt de schouders op) Ik ben bang voor hun medelijden. Daarstraks al, bij het condoleren...(trekt een grimas)
- Betty Wat zou je willen? De beleefdheid eist dat.
- Annie (onderbreekt haar) DAT is 't em juist. Ik zou liefst hebben dat niemand wat zei. WAT ze zeggen is toch maar oppervlakkig-beleefd. Ik wou dat ze mij met rust lieten; dat ze allemaal deden alsof er niks veranderd is?
- Betty Dat kan niet.
- Annie Ik weet het, maar dat zou ik liefst hebben. NU zullen ze stuk voor stuk de wonde nog eens openrijten. De zogezegd meest meevoelenden en meest attente het ergst. Die zullen denken dat ze enige uitleg moeten vragen om hun medeleven kracht bij te zetten...
- Betty (nipt van haar drankje, knikt) Wat wil je? Er is zoiets als wellevendheid, daar kan je niet omheen.
- Annie (somber) Niet dat ik verwacht dat de wonde ooit zal helen, hoor..Dat kan niet.
- Betty Jullie hadden ook een nagenoeg perfect huwelijk.
- Annie ZO perfect, dat ik er soms bang voor was. Ik heb vaak genoeg hout aangeraakt..NU blijkt dus wel dat het met reden was..(ze loopt naar het tafeltje, schenkt zich een scheut cognac bij)
- Betty (volgt haar bewegingen) DIT zie ik je niet graag doen, Annie, neem me niet kwalijk? Dat helpt niet.
- Annie NU wel. Ik heb dat fameuze hart onder de riem nodig.(ze neemt meteen een slokje, trekt alleen nog een grimasje)
- Betty Heb je plannen voor..eh..van NU tot maandag?
- Annie Ik zal geen plannen meer hebben voor de rest van mijn leven.
- Betty (meelevend) Dat zal nog wel een paar dagen aanduren, deze geestesgesteldheid van totale verlatenheid...
- Annie (verwijtend) Die zal ALTIJD blijven duren..(haastig) En kom nu asjeblief niet met de dooddoener dat tijd alle wonden heelt!?
- Betty Dat wou ik niet zeggen. Alhoewel het natuurlijk wel zo is.
- Annie Je zegt het dus toch?
- Betty Omdat je't uitlokt. WAT ik wou zeggen is, dat je niet je verder leven hierbinnen kan zitten verkommeren. Je zal op een gegeven moment weer onder de mensen moeten komen.
- Annie Ik kan ze anders missen als de pest.
- Betty Zou je niet best nog maar een paar dagen langer bij ons blijven logeren? Tot zondagnacht bijvoorbeeld? Je ont-riecht er ons absoluut niet door, dat weet je.

7.

- Annie Dank je wel, Betty. Ik ben heel blij dat jullie me zo piekfijn hebben opgevangen, maar ik kan niet eeuwig en altijd bij jullie blijven aanleunen. Ik moet mezelf terugvinden.
- Betty Tot maandag bijvoorbeeld, zeg ik?
- Annie (schudt het hoofd) Ik ben jullie geweldig dankbaar voor de voorbije vier dagen en nachten...
- Betty We deden dat met veel plezier...En ik denk werkelijk dat dit appartement nog té boordevol herinneringen voor je zit...Neem me niet kwalijk dat ik het ZO zeg, maar voor mijn part waart de geest van Armand hier nog rond!?
- Annie (glimlachend) Gelukkig maar. Ik wil daar mee blijven leven. Mijn herinneringen zijn me zo dierbaar.
- Betty Doe je daar wijs aan?
- Annie (vanzelfsprekend) Ik weet toch wat best voor me is!?
- Betty Opzettelijk het verleden in stand willen houden, dat KAN niet goed zijn, Annie.
- Annie Ik zou niet anders kunnen, dat moet je toch begrijpen?
- Betty Dat wel, maar het neemt niet weg dat ik het verkeerd vind. Je zou moeten trachten die neiging te onderdrukken
- Annie Praat geen onzin, asjeblief?
- Betty En te overwinnen..Het is daarom dat ik meen dat we je kunnen helpen als we je bij ons nemen...Een verleidingen, zie je, om luidop met jezelf te beginnen praten...
- Annie (schudt het hoofd) Dat is regelrecht verraad.
- Betty (drinkt flinke teug) We zullen er later nog wel eens over praten..(ze kijkt op haar horloge)
- Annie Dat zal evenmin zin hebben als nu..(kijkt ook op horloge) Je zal langzamerhand aan Berts thuiskomt moeten beginnen denken...
- Betty Ik heb nog wel wat tijd.
- Annie Die uitvaart is ondanks alles toch wel uitgelopen...
- Betty Hij zal vast wel later thuiskomen vandaag, nu hij pas tegen de middag is begonnen.
- Annie Je moet niet voor mij blijven, hoor. Ik red het wel.
- Betty (drinkt rest op) Denk toch nog maar eens ernstig na over vannacht?
- Annie Ik ga ernstig nadenken over hoe ik me best begin te schikken in mijn nieuw levenspatroon.
- Betty (staat op) Goed...Je regelt het maar zoals je't beste acht..(ze loopt naar achteraan cour) Bedankt voor het drankje...
- Annie IK bedank jou, Betty..Voor alles..En Bert ook.

8.

- Betty Zou je alsnog van gedacht veranderen, dan bel je maar even: de kamer staat nog altijd klaar...(stopt, keert zich om) Of heb je misschien liever dat we je vanavond wat gezelschap komen houden, hier?
- Annie (schudt afwijzend het hoofd) 't Is niet dat ik niet al eerder helemaal alleen ben achtergebleven..De veertien dagen dat hij in het ziekenhuis was...
- Betty DIT is toch wel anders!?
- Annie (haalt diep adem, zucht) Alleen maar in de zin dat dit definitief het punt van geen terugkeer is.
- Betty (trekt de deur open) Als je'r maar blijft aan denken dat wij dag en nacht klaarstaan om je bij te staan...
- Annie Ik zal jullie er eeuwig dankbaar voor blijven, Betty... (ze neemt een slokje van haar cognac, wil het glas neerzetten om achter Betty aan te gaan)
- Betty Laat maar, hoor: ik vind het wel.
- Annie Vergeet vooral niet Bert nog eens extra te bedanken!?
- Betty Neen, neen...(ze steekt het hoofd weer binnen) Vergeet vooral straks niet je voordeur in dubbel nachtslot te doen! (ze verdwijnt)
- Annie Ze zullen me niet komen stelen... (ze speelt met het cognacglas in de hand tot we de voordeur horen dichtslaan)
Ziezo...NU begint mijn eigen nieuw leven dus...(ze drinkt haar cognac op)
Alleen op de wereld..(ze loopt naar het salontafeltje, pakt de cognacfles op, wil inschenken, aarzelt, doet het niet)
Neen, ik moet inderdaad oppassen..Armand zou het zeker DOOK zo gezegd hebben...
- Op DIT ogenblik staat de tot dan toe voor de zaal onzichtbare Armand op uit de grote fauteuil achteraan. Hij draagt een elegante kamerjas over een zijden pyjama, is op pantoffels. In de halsopening van de kamerjas draagt hij een losjes geknoopte zijden foulard.
- Armand Precies, schatje...Zoals je't zelf al zei: het heeft geen zin je leed te verdrinken in een zee van alcohol. Het komt er als een gezwollen lijk onherroepelijk weer uit tevoorschijn na een poosje.
- Annie Ik had die paar borrels broodnodig...Om de mizerie van de begrafenis weg te spoelen.
- Armand Dat kan ik begrijpen. Maar nu is het genoeg: teveel is teveel.
- Annie Hoe von je het allemaal?
- Armand Wat?
- Annie De begrafenis! Het was alleszins een mooi afscheid, dacht je niet?
- Armand Een beetje TE misschien?

- Annie Het is het laatste dat ik voor jou kon doen.
- Armand Zoveel versierselen op die kist waren toch niet nodig?
- Annie Philomeen van nonkel Fons zei dat ze 't zonde vond, dat zo'n prachtig massief eiken meubel in de grond moest gestopt worden.
- Armand Daar heeft ze gelijk in.
- Annie Je bent me dat waard.
- Armand Dat weet ik, schatje, maar die koperen plaat bijvoorbeeld, met mijn naam erop?
- Annie Dat is de laatste chic!
- Armand Snobisme..Opdat de pieren zouden weten wie ik ben?
- Annie Spot DAAR niet mee!?
- Armand Neen, goed, goed..Je hebt je best gedaan.
- Annie En met reden: de kerk heeft nooit zo vol gezeten op een gewone werkdag. Gewoonlijk is de kant van de mannen voor driekwart leeg.
- Armand Dat komt doordat mijn geval zo onrechtvaardig is, zoals je 't daarstraks nog opgemerkt hebt.
- Annie Hemelschreiend is het. Ik heb het verschillende mensen horen zeggen.
- Armand Het heeft geen zin erbij te blijven stilstaan* Het IS zoals het is. Je kan daar niets meer aan veranderen... Up geen enkele manier.
- Annie Ik zal je toch eeuwig en altijd even dierbaar in mijn gedachten blijven bewaren.(haastig) En ik hou je eeuwig bij mij ook..HIER, in ons nestje.
- Armand Dank je, schatje...Ik zal je altijd blijven bijstaan...
- Annie Dat zal nodig zijn, want zoals ik het daarnet tegen Betty zei; je hebt me wel een beetje hulpeloos achtergelaten, eigenlijk!?
- Armand Er is ook wel een hele portie gemakszucht van jou de oorzaak van!
- Annie Je bent altijd nogal dominant geweest...
- Armand (onderbreekt haar) Schatje, schatje, we gaan NU toch niet kibbelen, zeker? We hebben het vroeger nooit gedaan.
- Annie Dat is waar. We zijn bijna tien jaar getrouwd en we hebben nooit een onvertogen woord tegen mekaar gesproken.
- Armand We zijn zelfs nooit wrevelig tegeneen geweest.
- Annie Omdat we altijd harmonieus in mekaar opgingen.
- Armand We waren voor mekaar geschapen.
- Annie (haalt diep adem) DAT zal me wel niet makkelijk vallen in de toekomst...Je alleen hier voor me gijf kussen hebben

- als ik helemaal alleen ben!?
- Armand Ik zal altijd bij jou zijn, waar je ook gaat.
- Annie Ik zal nergens tegen jou kunnen praten, zoals hier...
Of ze denken dat ik gek word!
- Armand (glimlachend) Zelfs als je enkel in gedachten met mij spreekt, dan zal ik je antwoorden...
- Annie Dat is niet hetzelfde...Maar kom, er is niets aan te verhelpen....(ineens meer opgelucht) Weet je wat ik doe: ik maak er hier jouw museum van.Ik laat alles zo-als het is...In de slaapkamer blijven je kostuums hangen in de kast, je hemden, je dassen..Alles...
- Armand Dank je, schatje...
- Annie Ha ja, nu ik eraan denk?...(ze aarzelt)
- Armand (kijkt haar aan) Er komt toch NU al niet een scheurtje in je goede voornemens?
- Annie Neen, neen...Het is Bert...
- Armand Hoezo?
- Annie Hij is reuze geweest, dat weet je..(kijkt hem aan,talmt nog eventjes alsof ze bang is hem te vragen wat ze wil vragen) Zou je't me kwalijk nemen, als ik hem die grijs-blauwe das cadeau deed, die ik je voor je laatste verjaardag geschonken heb? Hij was er van meet af aan verliefd op, dat weet je...?
- Armand Denk je dat dit passend is?
- Annie Ik ga Betty een dure fles parfum kopen...En ik wéét dat Bert enkel maar niet dezelfde das is gaan kopen voor zijn grijs flanelpak omdat jullie zo vaak samen waren...
- Armand (met toch wel afkeurend grimasje) Als je denkt dat je daar goed aan doet!?(haalt de schouders op)
- Annie Dank je, Armand. Ik wist dat je't zou begrijpen. Hij heeft zich helemaal ten dienste gesteld, deze week... En 't is altijd toch een uitzonderlijk goeie vriend van je geweest, niet?
- Armand (eerder sip) Ja...
- Annie (observeert hem) Je zegt dat zo sipjes?
- Armand Ik vraag me af of er toch niet wat berekening bij hem speelt?
- Annie Berekening!?.In welke zin? Hij heeft nooit gezegd dat hij die das zou willen hebben!
- Armand Kom, schatje!?.Je weet toch ook dat hij je soms wel met een heel eigenaardige, winnerige blik zit te bekijken, als ik het zo mag zeggen?
- Annie Vin jij dat?

maar een man als alle anderen, hoor.

Annie Jij was toch niet zo!?

Armand Zonder erop te boffen: ik was een beetje een uitzondering
waarschijnlijk omdat ik jou had?

Annie Dank je wel...

Armand Wat DAT betreft zal je nu wél moeten leren op je beide
benen te staan...Ze zullen op je afkomen als vliegen
op een bokaal heerlijke stroop.

Annie Onder het mom mij te willen troosten?

Armand Of je te helpen in je moeilijkheden, zoals Bert dus.

Annie (haalt diep adem, zucht) Neen, Bert niet!?!...Wat hém
betreft vergis je je!?

Armand Mogelijk?..Maar als je even nadenkt: hij is al wél een
paar keer handtastelijk geworden, de laatste dagen...?

Annie Dat was geen handtastelijkheid: hij pakte me bij mijn
arm in het voorbijlopen...

Armand Eénmaal heel nadrukkelijk op je rug.

Annie Om me weg te duwen, anders had hij rakelings langs mij
heen moeten scheren.

Armand Het kan zijn dat het kleine testjes waren?

Annie Neen, Armand, ik geloof het niet?

Armand 't Was telkens als Betty NIET in de buurt was.

Annie Ik denk dat het gewoon onbewuste contactjes waren...Dat
hij het zelf niet wist, eigenlijk?

Armand Een vreemde vrouw aanraken doet een man NOOIT onbewust,
schatje..Zeker niet als het om een mooie, aantrekkelijke
vrouw gaat die vrij is.

Annie Ik ben toch niet vrij!? Ik ben van jou! En ik zal altijd
van jou zijn!

Armand In HUN ogen ben je vrij...: een prooi..En een verrukke-
lijke prooi, al zeg ik het zelf.

Annie (gevlaid, speels) Prooi nogal!? Gebruik DAT woord toch
niet?

Armand Het is het juiste woord op de juiste plaats, maak je
geen illusies. Ze bezien jou allemaal als een vrouw die
weet wat WAT is; als ik het zo mag zeggen?

Annie Hou op, Armand, hou op?

Armand Jij wéét wat er te koop is, schatje; jij weet wat je mist,
al de tijd reeds, nu...

Annie Asjeblief, zwijg? Hoe kan je dit nu allemaal zeggen?

12.

Annie Je maakt je onnodig zorgen!

Armand Wacht maar tot je maandag weer gaat werken. Dan zal je OOK belaagd worden door onverlaten die het zagezegd goed met je menen en die allerlei smoesjes en flauwekul zullen proberen om je vertrouwen te winnen...

Annie Ze zullen allemaal van een kale reis terugkomen!

Armand Ze zullen allemaal maar één uiteindelijk egoïstisch doel hebben!

Annie Ik ben de vrouw van één man, Armand: ik zal dat altijd blijven.

Er wordt gebeld achter de schermen.

Annie (kijkt verwonderd op) Wie kan DAT zijn?

Armand (rustig) Iemand die vanmorgen niet naar de dienst is kunnen komen en die je nu zijn medeleven komt betuigen, zeker?

Annie (aarzelend) Wil ik ze'r maar laten voorstaan?

Armand Waarom?

Annie Omdat ik geen lust heb nog eens opnieuw geconfronteerd te worden met iemand die verwacht dat ik meteen in tranen zal losbarsten.

Armand 't Is waarschijnlijk iemand van het blok-hier, want ze staan al voor de deur, ze bellen niet van beneden aan de ingang. Als je nu niet openmaakt dan komen ze straks weer, of morgen..?

Annie Denk je?

Armand (knikt) Pak ineens de korte pijn maar. Je moet er toch door. Op je werk zelfs nog enkele tientallen keren!

Er wordt wéér gebeld.

Annie (geprikkelde) Ze zijn nog gehaast ook!?

Armand Ze zullen weten dat je thuis bent!?

Annie Dan nog!?! Kunnen ze niet een tikkeltje wachten!?! (ze loopt naar achteraan cour) Ik hoop in elk geval dat ze geen eeuwigheid blijven! (ze verdwijnt)

Armand loopt traagjes naar de fauteuil weer. Hij neemt er plaats in op dezelfde "kleermakersmanier" als voorheen, zodat hij voor de zaal omzeggens "verdwenen" is.

Annie (verschijnt weer, spreekt over de schouder heen, luchtig) Ween, ik wou nog niet naar bed. Ik heb mijn schoenen weggeschopt omdat ze zo knepen. Mijn tenen zaten erin als bijeengeknepen worstjes.

Bert (komt achter haar aan, draagt een grijs stadskostuum) DAT is dan de prijs van de ijdelheid.

Annie In zekere zin wel.